

ת"פ 54750/11/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54750-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופטת רבקה גלט	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עו"ד סיימון	
נגד	
פלוני	הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אבו עאמר	

גזר דין

העבירות

1. הנאשם, כבן 45 שנים, הורשע על פי הודעתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות אלימות כלפי בת זוגו (להלן: המתלוננת).

2. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 15.11.19 התפתח וויכוח בין הנאשם והמתלוננת, לרקע אמירתו כי הוא יחפש עוד אישה להתחתן איתה. תוך כדי וויכוח, הנאשם דרש כי המתלוננת תעזוב את הבית ואיים עליה: "אם את לא יוצאת מהבית, אני אתנפל עלייך ואשלח אותך למיון". המתלוננת השיבה לו כי היא לא יוצאת מהבית ורצתה להיכנס לחדר ולהיסגר בו. הנאשם לא אפשר לה לסגור את הדלת ונכנס לחדר עם מקל של מטאטא. המתלוננת ישבה על המיטה והנאשם היכה בכתפה והפיל אותה מהמיטה לרצפה. בהמשך, סטר בפניה והיכה אותה מספר מכות אגרוף בגופה. בהמשך, דחף אותה באמצעות מקל המטאטא שבידיו. בנם בן ה-15 שהבחין במתרחש, ניסה להגן על המתלוננת. באותן נסיבות, המשיך הנאשם תפס בשערה של המתלוננת, משך וניער את ראשה, והיא אמרה לו כי היא הולכת להתלונן במשטרה. כתוצאה מן התקיפה נגרמה לה המטומה בכתף שמאל והיא נזקקה לטיפול רפואי. בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ותקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק.

3. על פי עובדות האישום השני, ביום 23.9.19, בשעה 12:00, או בסמוך לכך, תוך כדי וויכוח, אמר הנאשם למתלוננת שהוא לא רוצה אותה בחיים שלו, ובתגובה היא סטרה לו פעם או פעמיים בפניו. באותן נסיבות, הנאשם תקף אותה בכך שבעט בה, תפס בידה ומשך לכיוון הדלת. בהמשך, החזיק מקל מטאטא והיכה באמצעותו ברגלה. בגין מעשיו אלה, הורשע בעבירה של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק.

4. בין הצדדים לא גובש הסדר עונשי, אך הוסכם כי יינתן תסקיר מטעם שירות המבחן. לאחר זאת, ניתנו 3 תסקירים.

לנאשם אין כל עבר פלילי.

התסקירים

5. תסקיר ראשון הוגש ביום 1.6.22. נכתב כי הנאשם נשוי בשנית, ומתגורר עם אשתו השנייה, חמשת ילדיו מנישואיו הקודמים, ושבעת ילדי בת זוגו מנישואיה הקודמים. הנאשם עובד כעצמאי בתחום החקלאות. את העבירות, ביצע כנגד בת זוגו הראשונה, במהלך התדרדרות מערכת יחסיהם, בין היתר לרקע התדרדרות במצבו הכלכלי, וחובות אליהם נקלע. לדבריו, גם רצונו לשאת אישה נוספת הקשה על מערכת היחסים. לפני כשנתיים השניים התגרשו והילדים מצויים כיום במשמורתו. לפני כשנה נישא לבת זוגו השנייה. נכתב כי בשלב המעצר, התרשם קצין המבחן כי דפוסיו של הנאשם והסיכון במצבו, מצריכים שילוב בטיפול אינטנסיבי, והוא שולב במסלול הערב בבית נועם. הנאשם היה בפיקוח מעצר בשרות המבחן מיום 19.12.19 עד יום 19.6.20, וכן מיום 6.1.21 עד יום 6.7.21 ולקח חלק בטיפול פרטני וקבוצתי. בתחילה ניכר כי התקשה והציג עמדות פטריאכליות, אך עשה מאמצים להתבוננות פנימית ונטל חלק פעיל. בהמלצת גורמי הטיפול, הנאשם שולב בקבוצת הבוגרים, בה השתתף עד מאי 2021. הנאשם מתאר כי במהלך הוויכוח, נקלעו אלימות הדדית, ומכיר בכך שנהג באלימות מילולית וכלפי רכוש, אך מכחיש מכל וכל אלימות פיזית, בניגוד לכתב האישום. נכתב כי ההתרשמות היא מגישה מצמצמת של אחריותו, ומכאן שקיימת עדיין נזקקות טיפולית. עוד נכתב כי למרות הטיפול הנאשם עדיין מחזיק בעמדות פטריאכליות המהוות גורם סיכון להישנות עבירות, אף כי הסיכון פחת במידת מה. שרות המבחן הביע עמדתו לפיה נדרש המשך טיפול בכדי לחזק מגמה של הפחתת הסיכון, והוצע טיפול המשכי, אך הנאשם הסתייג ומסר כי בשל מחויבותו לפרנסת המשפחה יתקשה להתפנות. בשל גישתו נמנע השרות ממתן המלצה שיקומית, והומלץ להטיל ענישה קונקרטיה ומרתיעה, שתיקח בחשבון את ההליך הטיפולי בו נטל חלק.

6. במועד הדיון שלאחר מכן, שב הנאשם ונטל אחריות בפני בית המשפט לכל עובדות כתב האישום המתוקן. כמו כן, עתר להזדמנות נוספת להשתלב בטיפול. לפיכך, ניתנה דחייה נוספת.

7. בהמשך לאמור, ביום 30.11.22 הוגש תסקיר שני. נכתב כי נערכה פגישה עם הנאשם, ובה הביע הסכמה לטיפול המשכי. לפיכך, למרות הספקנות הפנה קצין המבחן את הנאשם למרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה ברמלה. הנאשם הגיע למפגש ההיכרות, אך שלל השתלבות בקבוצה טיפולית, ומסר כי יוכל להתחייב למפגש אחד בלבד בכל חודש, בשל כך התרשמו גורמי הטיפול כי אינו מתאים. בשיחה נוספת הנאשם הבהיר לקצין המבחן כי לא הבין שנדרש טיפול ממושך נוסף, ואינו רואה עצמו כמי שזקוק לכך. נוכח עמדתו הנוקשה, נכתב כי הנאשם מחזיק עדיין בעמדות פטריאכליות נוקשות, ולו צרכי שליטה גבוהים המהוות סיכון להישנות העבירות. לפיכך שוב הומלץ על ענישה קונקרטיה ומרתיעה.

8. במועד הדיון הנחה, שוב ביקש הנאשם לתת לו הזדמנות, וכן הרחיב בעניין נסיבות אישיות קשות שחלו, כשהנאשם חווה מצוקה כלכלית קשה, ציוד חקלאי רב שלו נשרף על ידי מתחרים, הוא מתמודד עם עול פרנסת 12 ילדים, ולמרות הקושי היה משולב בתכנית בית נועם על פני תקופה ממושכת. נטען כי במצב זה, ובשים לב לכך שאף המתלוננת נהגה באלימות כלפיו, יש לאפשר לו הזדמנות אחרונה אצל שרות המבחן. בהמשך לכך ולמרות התנגדות התביעה, ניתנה לנאשם הזדמנות אחרונה.

9. תסקיר אחרון הוגש ביום 26.2.23. נכתב כי הנאשם הוזמן לשרות המבחן אך במשך כחודש וחצי היה הטלפון שלו בלתי זמין. בסופו של דבר נערכה פגישה בה הבהיר כי אינו זקוק לטיפול נוסף, ומדובר ב"בזבז זמן". נכתב כי במהלך תקופת הדחייה נערכה שוב שיחה עם המתלוננת, בה מסרה כי אין קשר בינה ובין הנאשם בשנים האחרונות, אך בתקופה האחרונה התרחשו מספר קונפליקטים והנאשם מנסה לחבל בקשר שלה של ילדיה עמה, להסיתם ולמנוע פגישתם עמה. בסיכום, נכתב כי הנאשם מחזיק בעמדות נוקשות, אינו מכיר בגורמי הסיכון, אינו מחובר לחלקי האלימים, ומתקשה להיענות לסמכות. לפיכך, לא שונתה ההמלצה.

10. ביני לביני, ניתנה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם נמצא מתאים, במגבלות.

טיעוני הצדדים

11. ב"כ התביעה טענה לעניין חומרתן של עבירות אלימות במשפחה, ובייחוד כשהעבירות בוצעו באמצעות כלי תקיפה. לעניין האישום הראשון, נטען כי המתחם נע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשים. בעניין האישום השני, עמדתה היא כי המתחם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים. התביעה ערה לכך שאין לנאשם כל עבר פלילי, אך מפנה לבעייתיות העולה מן התסקירים. נטען כי הנאשם שולב בבית נועם, אך עדיין קיים סיכון, ולמרות דחיות שניתנו שוב ושוב, הוא לא פעל כהמלצת שרות המבחן. נוכח אי נטילת האחריות, עתרה התביעה להטיל עונש מתאים של 18 חודשי מאסר.

12. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם לא צעיר, שהוא אדם נורמטיבי לחלוטין, עובד באופן מסודר, מפרנס את משפחתו, והעבירות בוצעו בתקופת משבר כלכלי חריג, נוכח תסכולו מחוסר מעורבות ואכפתיות של המתלוננת. מאז, הנאשם הצליח לצאת מחובות אליהם נקלע, וכיום הוא מפרנס את כל משפחתו הגדולה. בעניין העבירות, נטען כי לא סתם ביום בהיר אחד ינהג אדם נורמטיבי באלימות כלפי בת זוגו, אלא חל משבר, שבו היה חלק פעיל גם למתלוננת שהרימה יד על הנאשם. נטען כי הנאשם הודה מיד, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי. מעבר לכך, הנאשם שולב בטיפול בבית נועם והשתתף על פני תקופה ממושכת, הקרובה לשנה וחצי, ולא ניתן להתעלם מכך. נטען כי האסמכתאות אליהן מפנה התביעה מתאימות למקרים חמורים פי כמה. הנאשם אמנם הכיר בחומרת מעשיו ומיד פנה לבית הדין השרעי והתגרש מן המתלוננת. מאז, פתח דף חדש והוא נשוי כיום. בעניין אמירות המתלוננת לפיהן הוא מסית את ילדיהם כנגדה, אמר ב"כ הנאשם כי אין בסיס לכך וכי הילדים עצמם אינם מעוניינים לנסוע לאמם המתגוררת במקום מרוחק ומנותק, ברהט. נוכח התהליך הארוך שעבר הנאשם, עתר בא כוחו לקביעת מתחם מאוחד לשני האירועים, אשר ינוע בין מאסר צופה פני עתיד, ובין מאסר שניתן לרצותו בעבודות שרות.

הנאשם לא ניצל את זכותו לומר דבריו האחרון, ומסר כי אין לו מה להגיד.

מתחם העונש ההולם

13. חומרה רבה נודעת לעבירות של אלימות כלפי בני זוג. בעניין זה, כבר נאמר על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מד"י (11.10.07)):

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג.

לאחרונה אמר בית המשפט העליון ברע"פ 340/21 מסרי נ' מד"י (28.1.21):

כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף

בע"פ 3011/17 פרץ נ' מד"י (31.1.19) אמר בית המשפט העליון:

בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוג, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים: חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר: ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצו ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוות אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בני זוגה; כמו גם

העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)).

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעווולתו נוהג.

במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער.

14. מנעד הענישה בעבירות אלימות כלפי בת הזוג הוא רחב ביותר, שכן המציאות מזמנת לנו אינספור עלילות המתרחשות לרקע מערכות יחסים מורכבות וחד פעמיות, בהן נוטלים חלק אנשים שנסיבותיהם שונות ממקרה למקרה. עם זאת, מן המפורסמות הוא כי ככלל, נוהגים בתי המשפט להחמיר בנוגע לעבירות אלו, בייחוד כשעולה כי מדובר במסכת מתמשכת של עבירות, ובמקום בו לא מתקיימים שיקולי שיקום משמעותיים. בעניין זה, אפנה על דרך הקיצור למקרים רבים בהם הוטלו עונשי מאסר משמעותיים בגין אלימות כלפי בת הזוג, ובין היתר, מקרים אליהם הפנתה התביעה: רע"פ 538/21 **גנאיים נ' מד"י** (4.2.21); רע"פ 2278/21 **סרוסי נ' מד"י** (11.4.21); רע"פ 8755/21 **אבו עראר נ' מד"י** (23.12.21); רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מד"י** (2.5.16); רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מד"י** (7.3.11); רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מד"י** (19.11.12); רע"פ 10162/16 **ואקנין נ' מד"י** (23.1.17); רע"פ 977/16 **פלוני נ' מד"י** (10.2.16); עפ"ג (מח' מרכז) 62934-07-21 **זכרוב נ' מד"י** (24.10.21); ע"פ 4800/12 **סולומון נ' מד"י** (12.2.13); עפ"ג (מח' מרכז) 23421-06-18 **פלוני נ' מד"י** (4.3.19); עפ"ג (מח' מרכז) 60542-02-19 **נחום נ' מד"י** (21.5.19); עפ"ג (מח' מרכז) 19524-11-20 **אלעביד נ' מד"י** (13.12.20); עפ"ג 40581-08-20 **אלולו נ' מד"י** (18.11.20); ת"פ 18261-12-10 **מד"י נ' מיצקו** (18.10.12); ת"פ 21194-06-18 **מד"י נ' בדיר** (29.4.19); ת"פ 19585-06-15 **מד"י נ' סיבאני** (14.9.14)).

15. לצד זה, קיימים מקרים רבים בהם הסתפקו בתי המשפט בעונשים של מאסר בעבודות שרות (למשל: רע"פ 1923/11 **חטיב נ' מד"י** (10.3.11); רע"פ 2323/17 **פלוני נ' מד"י** (12.6.17); רע"פ 3801/16 **פלוני נ' מד"י** (3.5.18); רע"פ 2486/19 **נאטור נ' מד"י** (11.4.19); ת"פ 1345-08 **מד"י נ' ששון** (18.2.09); ת.פ. 16979-05-13 **מד"י נ' אדמה** (30.11.15); ת.פ. 2522-08 **מד"י נ' אביטבול** (14.2.10); ת"פ 22381-11-20 **מד"י נ' אבו חובזי** (10.5.21)).

16. בענייננו, הפנתה התביעה למספר החלטות מהן יש ללמוד לדעתה על הענישה המתאימה, אך אני מוצאת כי לפחות חלק מהמקרים אליהם הופנית, חמורים באופן משמעותי לעומת המקרה דנן. כך, ברע"פ 2750/22 **ליולקו נ' מד"י** (9.5.22), מדובר היה בנאשם שנטל בכוח את מכשירה הנייד של בת זוגו, החל להכותה באמצעותו בראשה, היכה אותה באגרופים, בעט בה, אחז בידיה בחוזקה והפילה ארצה, התיישב מעליה והחל לחנוק אותה, עד ששרטה אותו והצליחה להשתחרר מאחיזתו. בעפ"ג (מרכז) 10457-05-21 **פלוני נ' מד"י** (7.11.21), מדובר היה במי שתקף והיכה את בת זוגו לסירוגין משעות הבוקר עד הערב, ובתוך כך נתן מכות אגרופ בפניה, וברגלה, תקף אותה במקל בכל חלקי גופה עד שהמקל נשבר, השליך עליה חפצים, שתה לשכרה ונרדם, וכשהתעורר המשיך במעשיו, סטר לה, והיכה אותה במקל השבור וכן איים עליה שישרוף את ביתה. באירוע נוסף, היכה אותה באגרופים בפניה וגרם לה

סימנים כחולים ונפיחות בעין. מבלי להמעיט מחומרת העבירות שביצע הנאשם דנן, נקל לראות כי נסיבותיהן העובדתיות של המקרים שהוצגו חמורות פי כמה.

17. מעשי הנאשם כלפי בת זוגו ואם ילדיו, היו חמורים כשלעצמם. הנאשם החל באיום עליה, באופן השולל ממנה את האפשרות לשהות בביתה שאמור היה להיות מבצרה, הפיל אותה מהמיטה לרצפה, סטר לה ונתן לה מספר מכות, ולאחר מכן תפס בשערה, משך וניער את ראשה. כמו כן, דחף אותה במקל. באירוע זה נגרמה לה המטומה בכתף שמאל. באירוע המוקדם, לאחר שהמתלוננת סטרה לו מספר פעמים, הנאשם בעט בה, תפס בידה ומשך לכיוון הדלת, וכן היכה ברגלה במקל מטאטא. לצד זה, יש לקחת בחשבון כי האירוע המוקדם החל בכך שהמתלוננת בחרה לתקוף את הנאשם במספר סטירות לפניו, אשר ניתן להניח כי היה בהן גם כדי להשפילו. כמו כן, יש לשים לב כי באירוע הראשון, הנאשם לא היכה אותה במקל, אלא רק דחף אותה באמצעותו.

18. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם מאוחד בין האירועים, נוכח חלוף פרק זמן קצר יחסית של למטה מ-60 יום ביניהם. בנוסף, נטען כי הרקע לשני האירועים נעוץ באותו עימות משברי שפרץ בין הנאשם ובת זוגו, כפי שעולה גם מתסקירי שרות המבחן.

בע"פ 4910/13ג'אבר נ' מד"י (29.10.14), נקבע כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד. כב' השופטת ברק-ארז ציינה כי ברגיל, קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. מבחן הקשר ההדוק נדון גם בפסיקה מאוחרת יותר, כמה וכמה פעמים (ע"פ 4603/17אדרי נ' מד"י [(16.7.19); ע"פ 1261/15מד"י נ' דלאל] (3.9.15)).

לאחר בחינה, אני סבורה כי אכן, במקרה דנן ניתן לראות בשני האישומים בהם הורשע הנאשם אירוע מאוחד וכולל, היות שפער הזמנים ביניהם קטן מחודשיים, והעבירות בוצעו לרקע אותו סכסוך שפרץ בין הנאשם לבת זוגו. כמובן, המתחם שייקבע ייקח בחשבון את מצבור העבירות שבוצעו.

19. לאחר כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר למשך 4 חודשים אשר יכול שירוצה בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

20. הנאשם אינו צעיר, ומעולם לא הורשע בפלילים, פרט לפרשה זו. עובדה זו בעלת משקל רב.

21. עולה כי הנאשם התנהל כל חייו באופן נורמטיבי, עובד באופן מסודר וקבוע, ומפרנס את משפחתו.

22. אין מחלוקת על כך שמאז גירושי הנאשם והמתלוננת, חמשת ילדיהם מצויים במשמורתו, ואינם מתראים עם אמם באופן תכוף. בנסיבה ייחודית זו יש כדי ללמד כי הנאשם נמצא מתאים למשמורת יחידנית, ואף היה מעוניין לגדל את ילדיו, למרות שיש להניח כי הדבר כרוך במאמץ והשקעת כוחות. אם לא די בכך, הנאשם נשוי מזה כשנה לבת זוגו החדשה, שלה 7 ילדים משלה, הגרים עמם, והנאשם נושא בפרנסת כולם. בעצם, כיום הנאשם נושא בעול פרנסת משפחה המונה 12 ילדים.

23. אכן, התסקירים שהוגשו משקפים תמונה בעייתית של תפיסות הנאשם לגבי זוגיות, דפוס פטריאכלי נוקשה, וצרכי שליטה. ואולם, יש משקל רב לכך שהוא הכיר בבעייתיות והיה משולב בתכנית טיפולית אינטנסיבית ביותר בבית נועם, על פני כשנה וחצי. רק לאחר שהשלים את התכנית, הסתייג מהמשך טיפול בתכנית הבוגרים, וזאת בשל הצורך שחש להקדיש זמנו לפרנסת משפחתו. כמובן, ראוי היה שיקבל את עמדת גורמי הטיפול ויקדיש זמן לתכנית ההמשך, מה שהיה מפחית את הסיכון להישנות עבירות, ואף מביא לריכוך בעמדתה העונשית של התביעה.

24. לצד האמור, עובדה היא כי מאז בוצעו העבירות בשנת 2019, לא הורשע הנאשם שוב, ולא הוגש נגדו שום כתב אישום נוסף, וודאי לא בעבירות אלימות במשפחה. לדעתי, יש לעניין זה משקל משמעותי למול ההערכה בעניין המסוכנות על פי התסקיר, שכן למעשה ניתן לראות בתקופה שחלפה, כמעין תקופת ניסיון בה עמד הנאשם בהצלחה.

25. לצד הבעייתיות שבהעדר התגייסות להמשך הטיפול, לא ניתן להתעלם מהתקופה הארוכה בה היה הנאשם משולב בתכנית בבית נועם, ויש להתחשב בכך שהנימוק העיקרי לאי התגייסותו, נעוץ בהעדפתו להקדיש כיום את זמנו לצרכי פרנסת המשפחה הגדולה.

26. אלמלא חלו נסיבות ייחודיות אלה שפירטתי, הן מבחינת עול הפרנסה החרגי, והן מבחינת הטיפול שעבר הנאשם, סבורה הייתי שיש מקום לגזור עונש משמעותי, מאחורי סורג ובריח. ואולם, נוכח חריגות המקרה, חלוף הזמן, והעדר כל עבר פלילי, אני סבורה כי האינטרס הציבורי יבוא על סיפוקו בהטלת עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, לתקופה מקסימלית.

27. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם יתייצב אצל הממונה, ביום 30.5.23 בשעה 8:30 כשבדיו עותק מגזר הדין ותעודת זהות.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי גופה של בת זוגו.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יבצע עבירות איומים.

ג. הנאשם יתחייב בסכום של 5,000 ₪, להמנע מהעבירות למשך שנתיים. לא יתחייב, יאסר למשך 7

ימים.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ח' ניסן תשפ"ג, 30 מרץ 2023, במעמד הצדדים.